

**ЧЛАНОВИМА РЕПУБЛИЧКОГ ОДБОРА
ЧЛАНОВИМА СИНДИКАТА ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ**

Вероватно вам је познато да је највиши суд у Србији заузео став у вези са покренутим споровима поводом ускраћивања права на топли оброк и регрес, посебно запосленима који примају минималну зараду, да радници нису у праву.

Другим речима, суд сматра да је раднику, када му је исплаћена минимална зарада, исплаћен и „топли оброк“ и регрес. Поставља се питање како је могуће да суд заузме овакав став када је законом утврђено да запослени који прима минималну зараду има право на накнаду трошкова (топлог obroка и регреса).

Објашњење се налази у чињеници да је посебним законом којим се уређују зараде у јавним службама, па и у образовању, утврђено да коефицијент радног места (нпр. спремачице) садржи и „топли оброк“ и регрес. Према томе, највиши суд сматра да се у случају уређивања зараде у јавним службама не примењује Закон о раду, већ посебни закон којим се уређују зараде у јавним службама. На први поглед може изгледати да је суд у праву.

Међутим, из образложења истог суда је видљиво да код запослених са најнижим коефицијентима, држава „доплаћује“ како би ти запослени добили износ зараде у висини минималне зараде. Ако је то тако и ако је тачно да се у том износу (минималне зараде) налазе и „топли оброк“ и регрес, онда то значи да запослени и поред доплате, нису добили износ минималне зараде (јер се мора умањити за износ „топлог obroка“ и регреса) пошто суд тврди да се и ти износи налазе у исплаћеној минималној заради.

Према томе, да би се успело у овим споровима треба захтевати минималну зараду, а не „топли оброк“ и регрес. Наиме очиледно је, и то највиши суд и тврди, да се у исплаћеној минималној заради налазе и „топли оброк“ и регрес, што значи да није исплаћен и уз „додатак“, **цео износ минималне зараде.**

Сматрамо да став суда није у складу са законом и наставићемо да предузимамо све мере у остваривању права гарантованих Законом о раду.

